DE VORBĂ CU FOȘTII INTERNAȚIONALI

SFERA: *Parcă ne vine să intrăm și noi pe teren...*

"La o minge periculoasă care punea în pericol poarta lui David, Sfera intervine cu capul. Szőke (F. C. Carpați) sare cu piciorul. Pericolul a fost evitat, dar Sfera primește lovitura drept în față și e scos pe brațe. O rană gravă, doi dinți pierduți". (Gazeta sporturilor, 1 noiembrie, 1938).

Închid ziarul. Lazăr Sfera soarbe din ceșcuța cu cafea și zîmbește. Apoi îmi arată obrazul:

— Aici e o cicatrice. O mai port și acum. Nu știu cum să-ți explic. Trebuia să salvez golul. Cu orice preț. *Doctorul mi-a pus niște „copci". La pauză, toți „venusiștii" erau în jurul meu. Și David și Albu și Ploeșteanu, toți. Hemoragia nu mi se oprise. Dar eu stăteam ca pe ghimpi.* Îmi dădeam seama că nu pot lăsa echipa în zece oameni. *Am reintrat. Și am jucat pînă la sfîrșit. Am învins cu 1—0. Băieții ziceau că eu am fost „eroul". Dar nu era eroism și nici un gest spectaculos, de paradă. Pur și simplu era vorba de acea* dragoste totală pentru fotbal și echipă. *Echipa era pentru mine o mare familie. Bucuriile și tristețile le împărțeam cu toții deopotrivă. Cînd unul pierdea mingea, ceilalți zece alergau s-o recupereze, să-i repare greșeala. Și chiar unele lipsuri tehnice le suplineam prin acel plus de dîrzenie, de energie, pasiune, pe care trebuie să le aibă fiecare fotbalist! Dacă nu le ai, mai bine nu mai îmbrăca tricoul. Lasă-l altuia.*

La 57 de ani, „badea Lazăr" sau „stînca venusistă" păstrează aceeași alură tinerească, aceeași vioiciune a spiritului din tinerețe. Stăm de vorbă de multă vreme. Afară noaptea a cuprins orașul și un vînt rece de toamnă cutreieră prin ramurile castanilor din curte.

Prin fumul țigării, Sfera privește parcă undeva departe, spre zările îndepărtate ale copilăriei.

— Eu sînt bănățean. M-am născut la Timișoara în „cartierul fotbaliștilor", la Mehala. Am copilărit și am învățat carte împreună cu Sepi II, Deheleanu, Ghiță Ciolac, Tabacu și Surlașu. Cartierul era cam departe de liceu, așa că în fiecare dimineață făceam un adevărat „cros". Cu pregătirea fizică, stăteam, cum s-ar spune, destul de bine. La 13 ani am fost „pitic" la Unirea, apoi peste trei ani am „sărtat" la juniori la „Poli"!

— Te-ai „stabilizat" de la început pe postul de fundaș?

— Nici gînd. Am jucat pe toate posturile începînd cu cel de portar. Iar pe lîngă fotbal mai practicam „luptele" și „boxul".

— ... Sporturi... ajutătoare pentru postul de „fundaș".

Lazăr Sfera zîmbește. Apoi continuă, cu glasul puțin mai aspru, plin de energie.

— Fundașul trebuie să fie un atlet, să „atace" cu corpul, decis, plin de dîrzenie, să-și „țină" adversarul, dar să nu-l brușcheze! Adversarii mei cei mai înverșunați au recunoscut întotdeauna: „badea Lazăr" juca decis, cu dîrzenie, dar nici odată n-a lovit intenționat. Și încă ceva mai vreau să adaug. Pe gazonul de fotbal cînd juca, de pildă, Venus cu C.F.R. eram adversari loiali, *După meci,* continuam să fim prieteni! *Dovada cea mai bună că și astăzi, după atîta vreme, am păstrat aceleași relații de caldă amiciție cu Vintilă, cu Roșculeț, cu Bogdan și cu ceilalți „eterni adversari" ai Venusului.*

Sfera ne arată albumele cu fotografii. În paginile lor ordonate urmărim întreg „itinerariul" carierei fotbalistice. Iată „perioada Universității". La 19 ani, Sfera e student la Academia Comercială și joacă alături de Sepci, Sepi, Deheleanu, Doboșan, Ploeșteanu, Gain, și Orza, în echipa Academiei.

Răsfoim alte pagini. Același Sfera, în tricoul negru al Venusului. 1934. Lîngă el, „perechea" lui — Ghiță Albu. Ochii lui Sfera cercetează poza cu duioșie, parcă...

— L-am întîlnit prima oară la un „trial" pe ANEF în 1931. „Ghiță" juca la Gloria Arad, eu la „U". Peste trei ani ne-am regăsit la Venus. Acolo am format acea „barieră" care a dăinuit ani de zile. „Secretul" nostru e că ne înțelegeam și ne completam de minune. Jucam în „scară": eu atacam, „Ghiță" mă „dubla" și intercepta mingea. Sau invers, după imprejurări. „Ghiță" era un sportiv desăvîrșit. Foarte conștiincios, ducea o viață cumpătată și ordonată, nu bea, nu fuma, nu pierdea nici o noapte. În plus, un om de caracter și un prieten desăvîrșit...

— Care au fost adversarii cei mai incomozi?

— Bodola s-a dovedit atacantul cel mai periculos, dar și cel mai loial. *Din fericire mi-a devenit foarte curînd coleg de echipă. Baratky și Dobay erau, de asemenea, adversari care îmi provocau... insomnii înainte de meci. Apoi au venit meciurile internaționale și alți „tunari" care trebuiau „păziți".*

În paginile albumului de fotografii îl zăresc pe Sfera angrenat în cîteva dueluri aeriene.

— Iată, explică el, aici sar la balon împreună cu Sarossy. Ah, ce meci a fost în 1939! Echipa de „aur" a Ungariei, numără în rîndurile ei pe Boldizar, Korany, Zsengeller, Szucs, Biro, Kincsez, Sarossy... Am făcut 1—1, dar n-a lipsit mult să obținem victoria.

— După cîte știu, ai jucat și împotriva Angliei la București...

— ... Cu misiunea specială de a-l „păzi" pe celebrul Tommy Lawton. „Băieții" au făcut o partidă bună dar n-am putut rezista tehnicii „insularilor"! Tot un joc de neuitat a fost și cel de la Roma, unde am trecut pe lîngă o victorie de-a dreptul senzațională. Baratky a deschis scorul dintr-o pasă a lui Gică Popescu, iar Piola, formidabil în săriturile la cap, a înscris două goluri, după ce arbitrul Beranek ne refuzase victoria"... Sfera privește pe fereastră cu sprîncenele încruntate! Curios!.. E mai mult de un sfert de secol de atunci și tot nu i-a trecut supărarea. Fumăm o vreme în tăcere, apoi, înnod iarăși firul convorbirii:

— Spune-mi ce „preferințe" ai printre jucătorii noștri?

— Îmi plac mult Nunweiller III și Dan Coe. Admir la ei dîrzenia, ambiția, energia, dăruirea în joc, lupta lor înverșunată pentru fiecare minge. *Sînt calități esențiale, după părerea mea. Aici stă întreg „secretul" fotbalului. Să iei treaba în serios! Altfel nu vei obține niciodată adevărata glorie sportivă!...*

... S-a făcut tîrziu de tot. Lazăr Sfera mă conduce pînă la poartă. Apoi, cu o căldură neașteptată, îmi spune:

— Trebuie să scrii neapărat ceva pentru băieții care îmbracă tricoul național! Trebuie să știe că noi, „veteranii" fotbalului, noi care am purtat aceleași tricouri, ne-am străduit totdeauna să fim demni de ele, să apărăm cum se cuvine culorile țării noastre. Trebuie să știe că noi „bătrînii" aciuiți acum prin tribune, sîntem mereu alături de ei, cu toată dragostea, cu toată căldura inimilor noastre încă tinere! Nu știu cum să-ți spun, dar uneori, cînd e pericol la poarta noastră, parcă ne vine să intrăm și noi în teren, să dăm ajutor... apărării...

Ne strîngem mîinile în tăcere și ne despărțim. Și pe drum îmi dau seama că am descoperit un mare adevăr în această seară. Acești „veterani" ai fotbalului nostru, acești idoli ai adolescenței noastre, au rămas și acum devotați fotbalului, sînt aceeași „uriași cu suflete de copii"...

GEORGE MIHALACHE

Sfera și Piola înaintea meciului Italia — România disputat la Roma, în anul 1940

FOTBALUL ÎN ȘCOALA NOASTRĂ

Inaugurăm cu acest număr rubrica „FOTBALUL IN ȘCOALA NOASTRĂ", pe care o ținem la dispoziția profesorilor de educație fizică și elevilor, tuturor celor care se ocupă de activitatea fotbalistică în școli și care au să ne împărtășească vești în legătură cu preocupările și întrecerile echipelor școlărești, în primul rînd cu etapa I a campionatului republican.

Pentru început, publicăm o corespondență de la Liceul „I. L. Caragiale" și alta de la Școala sportivă nr. 2 București.

Oficializarea jocului cu balonul rotund în școală a produs mare bucurie printre elevii liceului I. L. Caragiale. Asociația sportivă a liceului, prin secția de fotbal (responsabil, elevul Popa din clasa a XI-a J) a și pornit la organizarea etapei pe liceu. La marea întrecere iau parte nu mai puțin de 40 de echipe, reprezentînd toate clasele liceului nostru.

În campionatul claselor V—VIII participă 12 echipe, dintre care pînă în prezent cele mai bune s-au dovedit a fi din clasele V C, VI C, VII A și VIII C. Competiția rezervată claselor IX—XI întrunește 28 de echipe. Acestea au început întrecerea pe cicluri de clase. După primele meciuri, la clasele a IX-a elevii de la A par a fi pretendenți serioși, la clasele a X-a lupta se anunță aprigă, iar la clasele a XI-a cei de la J au pînă în prezent două victorii.

Campionatul suscită un deosebit interes și se bucură de largul sprijin al organizației U.T.C. Asociația sportivă va răsplăti echipele care se vor remarca de-a lungul întrecerii, precum și pe elevii care se vor evidenția la capitolul sportivitate.

Jocurile au loc în curtea liceului și echipele sînt alcătuite din cîte opt jucători și două rezerve,

CAMIL MORȚUN
profesor

★

Din inițiativa catedrei de fotbal a școlii a fost organizată o competiție rezervată copiilor între 11—12 ani. După o riguroasă selecție făcută în 6 școli de pe raza raionului 23 August, au fost reținuți 60—70 copii, toți născuți în anii 1954—1955, care au fost încadrați într-un proces de instruire organizat, cuprinzînd elemente de inițiere din tehnica jocului de fotbal, formarea deprinderilor de bază privind alergarea și săriturile, totul în condiții reduse ca spațiu de activitate și cu mingi de volei. În afara orelor de instruire cuprinse de două ori pe săptămînă, copiilor le-a fost organizată o competiție în care au fost angrenate 6 echipe, reprezentînd fiecare școala de bază a elevilor respectivi.

Jocurile, foarte disputate și spectaculoase, s-au desfășurat între echipe de 7 jucători, pe un teren redus, de 40x20 m cu porți reduse, 5x2 m și cu mingi de volei, care, fiind mai ușoare, dau posibilitatea copiilor să le conducă mai ușor. Durata unui joc, a fost de două reprize a 20 de minute, cu o pauză de 5 minute între reprize.

După cinci săptămîni de întreceri desfășurate cu o dăruire totală din partea tuturor copiilor, cîștigătoare a ieșit reprezentativa Școlii generale nr. 49, care a primit astfel Cupa de toamnă a Școlii sportive nr. 2 București, la fotbal.

Pe parcursul întrecerilor s-au evidențiat o serie de copii care, instruiți în continuare cu grijă și răbdare, vor putea călca pe urmele lui Lucescu, Strîmbeanu, Ionescu sau Marica foști elevi ai Școlii sportive nr. 2 București.

Printre aceștia am remarcat pe următorii: **I. Budă, C. Paraschiv, Fl. Mierlă, C. Adamescu, L. Zamfirescu, M. Frîncu, V. Dumitrescu, C. Stroe, P. Nisipeanu, I. Bodărcă, E. Ionescu, O. Cobzăreanu, I. Ștefănescu, M. Toma, P. Strat și G. Petrache.**

GRIGORE GHICA
profesor la catedra de fotbal a Școlii sportive nr. 2 București

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ÎNAINTEA ULTIMEI ETAPE

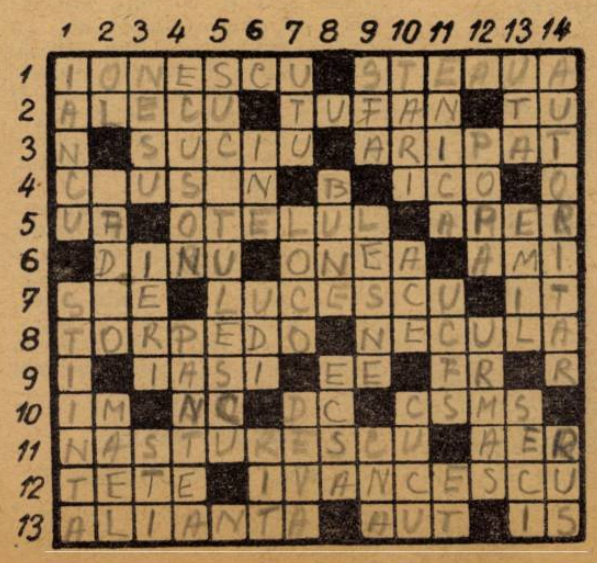

ORIZONTAL 1) Golgeterul primelor 12 etape — Performera etapei a XII-a. 2) Autorul primului gol al stegarilor, la Pitești — Golul al doilea al constănțenilor, în meciul cu Știința Craiova, îi aparține — La începutul turului! 3) A făcut un joc foarte bun la Ploiești, asigurînd succesul „steliștilor" — Neapărat cu aripi. 4) Arbust — Fostă echipă orădeană. 5) Uzinele (Textile) Arad — Echipă gălățeană, învinsă la Pașcani la 13 noiembrie — Orator latin. 6) Jucător rapidist — Realizator la Mureșul Deva — Prieten francez. 7) Pronume — Debutant în meciul cu Elveția — Spetează. 8) I-ați urmărit jocul pe micile ecrane, în compania echipei lui Facchetti — „Stegar" care nu a jucat în etapele a XI-a și a XII-a. 9) Orașul unei victorii a localnicilor în meciul cu Farul (Etapa a XI-a). — Vocale consecutive — Prenumele abreviat al arbitrului Coloși. 10) Ionescu Mihai — Nicolae Cursaru — De ce! — Pe locul 12, înaintea ultimei etape. 11) Nu a lipsit din echipa Rapidului în primele 12 etape — În balon. 12) Muscă africană — În dreptul celui de al treilea gol al stegarilor, înscris în poarta piteștenilor. 13) Fuziune — În spatele porții sau dincolo de tușă — Sînt.

VERTICAL 1) A înscris trei goluri în poarta lui Papuc II, în etapa a XII-a — Lideră pe trei zile! 2) Aproape... gol! — Intermediar al meciurilor, „minut cu minut" — Localitate în Franța. 3) Jucător la „U" — Trecut apropiat — A cunoaște. 4) Atestă calitatea de arbitru internațional F.I.F.A. — Atacant al Stelei în etapa a XI-a. 5) Nume din trecutul fotbalului nostru. 6) Fructe în Gabon — A rămîne pe loc (reg.) — Ritual. 7) Prezent în poarta Farului. — În același oraș — Posedă o valoroasă echipă în Categoria C, seria Vest. 8) Meciuri remarcabile — Fostă arenă bucureșteană. 9) Vad lîngă Duvivier (Algeria) — Ușor — Afluent al Pripetului. 10) Intrări „dure" — Macazuri — Jucător la C.S.M. Reșița. 11) Ene I, între prieteni — Uniunea de Cultură Fizică și Sport — Și (fr.). 12) Fundaș dinamovist — Înaintașul îi dă viață. 13) Prima ei victorie pe teren propriu a obținut-o în etapa a XI-a — Petru al clujenilor — Șuturi fără speranță pentru partea adversă. 14) Ferm, intransigent, cum îi stă bine unui arbitru — Rezervă în echipa Politehnicii.

Cuvinte cunoscute mai puțin: APER, MAEL, INE, SFA, CNA.

GH. CORJOS